

Ročník 2013

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 99

Rozeslána dne 23. srpna 2013

Cena Kč 78,-

O B S A H:

- 256. Zákon o katastru nemovitostí (katastrální zákon)
 - 257. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí
 - 258. Zákon, kterým se mění zákon č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013
 - 259. Nález Ústavního soudu ze dne 23. července 2013 sp. zn. Pl. ÚS 13/12 ve věci návrhu na zrušení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
-

256**ZÁKON**

ze dne 8. srpna 2013

o katastru nemovitostí (katastrální zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ****§ 1****Katastr nemovitostí**

(1) Katastr nemovitostí (dále jen „katastr“) je veřejný seznam, který obsahuje soubor údajů o nemovitých věcech (dále jen „nemovitost“) vymezených tímto zákonem zahrnující jejich soupis, popis, jejich geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem.

(2) Katastr je zdrojem informací, které slouží

- a) k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, k ochraně zájmů státní památkové péče, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické,
- b) pro tvorbu dalších informačních systémů sloužících k účelům uvedeným v písmenu a).

§ 2**Vymezení pojmů**

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) pozemkem část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím nebo územním souhlasem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků,
- b) parcelou pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem,

- c) stavební parcelou pozemek evidovaný v druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří,
- d) pozemkovou parcelou pozemek, který není stavební parcelou,
- e) geometrickým určením nemovitosti a katastrálního území určení tvaru a rozměru nemovitosti a katastrálního území, vymezených jejich hranicemi v zobrazovací rovině,
- f) polohovým určením nemovitosti a katastrálního území určení jejich polohy ve vztahu k ostatním nemovitostem a katastrálním územím,
- g) výměrou parcely vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku,
- h) katastrálním územím technická jednotka, kterou tvoří místopisně uzavřený a v katastru společně evidovaný soubor nemovitostí,
- i) katastrální mapou polohopisná mapa velkého měřítká s popisem, která zobrazuje všechny pozemky, které jsou předmětem katastru, katastrální území a další prvky polohopisu; pozemky se v katastrální mapě zobrazují průmětem svých hranic do zobrazovací roviny, označují se parcelními čísly a značkami druhů pozemků,
- j) geometrickým plánem technický podklad pro vyhotovování listin, na základě kterých má dojít ke změnám v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací,
- k) identifikací parcel porovnání zápisu a zákresu téže nemovitosti v katastrálním operátu se zápisem, popřípadě zákresem v jiných operátech nebo pravomocných rozhodnutích orgánů veřejné moci nebo v katastrálním operátu se stavem k určitému datu,
- l) budovou nadzemní stavba spojená se zemí pevným základem, která je prostorově soustředěna

a navenek převážně uzavřena obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

- m) drobnou stavbou stavba s jedním nadzemním podlažím, pokud její zastavěná plocha nepřesahuje 16 m² a výška 4,5 m, která plní doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, a stavba na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužící k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud její zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výška 5 m; za drobnou stavbu se nepovažuje stavba garáže, skladu hořlavín a výbušnin, stavba pro civilní ochranu, požární ochranu, stavba uranového průmyslu a jaderného zařízení, sklad a skládka nebezpečných odpadů a stavba vodního díla.

§ 3

Předmět evidence

(1) V katastru se evidují

- a) pozemky v podobě parcel,
- b) budovy, kterým se přiděluje číslo popisné nebo evidenční, pokud nejsou součástí pozemku nebo práva stavby,
- c) budovy, kterým se číslo popisné ani evidenční nepřiděluje, pokud nejsou součástí pozemku ani práva stavby, jsou hlavní stavbou na pozemku a nejde o drobné stavby,
- d) jednotky vymezené podle občanského zákoníku,
- e) jednotky vymezené podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů,
- f) právo stavby,
- g) nemovitosti, o nichž to stanoví jiný právní předpis.

(2) Pozemky se člení podle druhů na ornou půdu, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty, lesní pozemky, vodní plochy, zastavěné plochy a nádvoří a ostatní plochy. Orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady a trvalé travní porosty jsou zemědělskými pozemky.

(3) K evidovaným nemovitostem se zapisují práva a další skutečnosti, o kterých to stanoví právní předpis.

(4) Nemovitosti se v katastru evidují podle katastrálních území.

(5) Nemovitosti důležité pro obranu a bezpečnost státu se v katastrální mapě zobrazují a práva k nim se

v katastru evidují podle údajů poskytnutých Ministerstvem obrany, Ministerstvem vnitra pro objekty Ministerstva vnitra a organizačních složek státu, které jsou součástí Policie České republiky nebo Hasičského záchranného sboru České republiky, nebo Bezpečnostní informační službou. Evidence těchto nemovitostí odpovídající skutečnému stavu vede příslušný poskytovatel údajů podle věty první.

§ 4

Obsah katastru

(1) Katastr obsahuje

- a) geometrické určení a polohové určení nemovitostí a katastrálních území,
- b) druhy pozemků, čísla a výměry parcel, údaje o budovách, kterým se přiděluje číslo popisné nebo evidenční včetně čísel těchto budov, údaje o budovách, kterým se číslo popisné ani evidenční nepřiděluje, pokud jsou hlavní stavbou na pozemku, nejedná-li se o drobné stavby, vybrané údaje o způsobu ochrany a využití nemovitostí a čísla jednotek,
- c) cenové údaje, údaje pro daňové účely a údaje umožňující propojení s jinými informačními systémy, které mají vztah k obsahu katastru,
- d) u evidovaných budov údaj o tom, zda se jedná o dočasnou stavbu,
- e) údaje o právech včetně údajů o vlastnících a údaje o oprávněných z jiného práva, které se zapisuje do katastru (dále jen „jiný oprávněný“),
- f) upozornění týkající se nemovitosti, pokud jiný právní předpis stanoví povinnost vyznačit je v katastru nebo jsou potřebná pro správu katastru,
- g) úplná znění prohlášení o rozdělení práva k domu a pozemku na vlastnické právo k jednotkám (dále jen „prohlášení vlastníka domu“),
- h) dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti,
- i) údaje o bodech podrobných polohových bodových polí,
- j) místní a pomístní názvosloví.

(2) O fyzické osobě se do katastru zapisuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) rodné číslo, a nemá-li je, datum narození,
- c) adresa místa trvalého pobytu, a nemá-li ji, adresa bydliště.

(3) O právnické osobě se do katastru zapisuje

- a) název nebo obchodní firma,
- b) identifikační číslo osoby nebo jiný obdobný identifikační údaj, je-li přidělen,
- c) sídlo.

§ 5

Katastrální operát

(1) Obsah katastru je uspořádán v katastrálních operátech podle katastrálních území.

(2) Katastrální operát tvoří

- a) soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a její číselné vyjádření,
- b) soubor popisných informací, který zahrnuje údaje podle § 4 odst. 1 písm. b) až f),
- c) dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací, včetně místního a pomístního názvosloví,
- d) sbírka listin, která obsahuje rozhodnutí orgánů veřejné moci, smlouvy a jiné listiny, na jejichž podkladě byl proveden zápis do katastru, úplná znění prohlášení vlastníka domu a dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti,
- e) protokoly o vkladech, záznamech, poznámkách, dalších zápisech, opravách chyb, námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, výsledcích revize katastru a o záznamech pro další řízení.

ČÁST DRUHÁ

ZÁPIS PRÁV DO KATASTRU

Základní ustanovení

§ 6

Zápisy týkající se práv se do katastru provádějí vkladem, záznamem nebo poznámkou. Vklad je zápis do katastru, kterým se zapisují věcná práva, práva ujednaná jako věcná práva, nájem a pacht. Záznam je zápis do katastru, kterým se zapisují práva odvozená od vlastnického práva. Poznámka je zápis do katastru, kterým se zapisují významné informace týkající se evidovaných nemovitostí nebo v katastru zapsaných vlastníků a jiných oprávněných.

§ 7

(1) Zápisy práv se do katastru provádějí na základě písemnosti v listinné podobě nebo v elektronické podobě (dále jen „listina“). Pokud je listina vyhotovena

v elektronické podobě, musí být též opatřena kvalifikovaným časovým razítkem.

(2) Týká-li se právo, které má být na základě listiny zapsáno do katastru, jen části pozemku evidovaného v katastru, musí být s listinou spojen geometrický plán, který část pozemku vymezuje. Geometrický plán se považuje za součást listiny.

§ 8

V listinách pro zápis práv do katastru musí být nemovitosti označeny údaji katastru, a to

- a) pozemek parcelním číslem s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a v případě, že jsou v katastrálním území pozemky vedeny ve dvou číselných řadách a jde o stavební parcelu, též údajem o této skutečnosti, jinak se má za to, že jde o pozemkovou parcelu,
- b) pozemek, který je evidován zjednodušeným způsobem, parcelním číslem podle dřívější pozemkové evidence s uvedením, zda se jedná o parcelní číslo podle pozemkového katastru, přidělového operátu, scelovacího operátu nebo evidence nemovitostí, s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a s uvedením názvu původního katastrálního území, pokud byl pozemek dotčen změnou hranice katastrálního území,
- c) budova, která není součástí pozemku ani práva stavby, označením pozemku, na němž je postavena, číslem popisným nebo evidenčním a příslušností budovy k části obce, pokud je název části obce odlišný od názvu katastrálního území, v němž se nachází pozemek, na kterém je budova postavena,
- d) budova, která není součástí pozemku ani práva stavby a číslo popisné ani evidenční se jí nepřiděluje, je hlavní stavbou na pozemku a nejedná se o drobnou stavbu, označením pozemku, na němž je postavena, a způsobem využití,
- e) jednotka označením budovy, v níž je vymezena, pokud není součástí pozemku ani práva stavby, nebo označením pozemku nebo práva stavby, jehož součástí je budova, v níž je vymezena, číslem jednotky a jejím pojmenováním,
- f) rozestavěná jednotka označením budovy, v níž je vymezena, pokud není součástí pozemku ani práva stavby, nebo označením pozemku nebo práva stavby, jehož součástí je budova, v níž je vymezena, číslem jednotky a označením, že se jedná o rozestavěnou jednotku,

- g) právo stavby označením pozemku, ke kterému je zřízeno,
- h) nemovitost evidovaná v katastru podle jiného zákona označením pozemku, na kterém je postavena, a způsobem využití.

§ 9

(1) Dojde-li katastrálnímu úřadu návrh nebo jiná listina pro zápis práv do katastru, vyznačí u dotčených nemovitostí nejpozději následující pracovní den, že práva jsou dotčena změnou. Každý má právo nahlédnout do přehledu doručených návrhů nebo listin.

(2) Pořadí zápisů práv do katastru se řídí, pokud zákon nestanoví jinak, okamžikem, ve kterém byl návrh na zápis do katastru doručen katastrálnímu úřadu. Na postup katastrálního úřadu při zápisech práv do katastru se použije přiměřeně § 145 správního řádu, vyjma odstavce 2 vět třetí a čtvrté.

§ 10

Právní účinky zápisu nastávají k okamžiku, kdy návrh na zápis došel příslušnému katastrálnímu úřadu.

Vklad

§ 11

(1) Vkladem se do katastru zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence těchto práv:

- a) vlastnické právo,
- b) právo stavby,
- c) věcné břemeno,
- d) zástavní právo,
- e) budoucí zástavní právo,
- f) podzástavní právo,
- g) předkupní právo,
- h) budoucí výměnek,
- i) přídatné spoluvlastnictví,
- j) správa svěřenského fondu,
- k) výhrada vlastnického práva,
- l) výhrada práva zpětné koupě,
- m) výhrada práva zpětného prodeje,
- n) zákaz zcizení nebo zatížení,
- o) výhrada práva lepšího kupce,
- p) ujednání o koupi na zkoušku,

- q) nájem, požádá-li o to vlastník nebo nájemce se souhlasem vlastníka,
- r) pacht, požádá-li o to vlastník nebo pachtýř se souhlasem vlastníka,
- s) vzdání se práva na náhradu škody na pozemku.

(2) Vkladem se do katastru dále zapisuje rozdělení práva k nemovitosti na vlastnické právo k jednotkám.

§ 12

Vklad lze provést na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu o jeho povolení.

§ 13

Účastníkem řízení o povolení vkladu (dále jen „vkladové řízení“) je ten, jehož právo vzniká, mění se nebo se rozšiřuje, a ten, jehož právo zaniká, mění se nebo se omezuje.

§ 14

(1) Návrh na zahájení vkladového řízení se podává na stanoveném formuláři a musí obsahovat

- a) označení katastrálního úřadu, kterému je návrh určen,
- b) označení účastníků vkladového řízení, a to u fyzických osob jménem, popřípadě jmény, a příjmením, adresou místa trvalého pobytu nebo u cizozemců adresou bydliště v cizině, rodným číslem, nebo, není-li přiděleno, datem narození, a jsou-li navrhovatelé, též číslem elektronicky čitelného identifikačního dokladu, pokud se jim vydává; u právnických osob názvem, sídlem a identifikačním číslem, pokud je přiděleno,
- c) označení nemovitostí a práv, která k nim mají být zapsána do katastru nebo z něj vymazána,
- d) podpis navrhovatele.

(2) Vkladové řízení je zahájeno také tehdy, pokud příslušnému katastrálnímu úřadu došlo od soudu nebo soudního exekutora jeho rozhodnutí nebo potvrzení o právu, které se do katastru zapisuje vkladem.

§ 15

(1) Přílohou návrhu na zahájení vkladového řízení je

- a) listina, na jejímž základě má být zapsáno právo do katastru (dále jen „vkladová listina“),
- b) plná moc s úředně ověřeným podpisem zmocni-

tele, je-li účastník vkladového řízení zastoupen zmocněncem; pokud se provádí vklad na základě veřejné listiny a zmocněncem je osoba, která veřejnou listinu sepsala, podpis zmocnitele nemusí být úředně ověřen,

- c) výpis z obchodního nebo jiného zákonem stanoveného rejstříku, pokud je účastníkem vkladového řízení právnická osoba a není-li výpis možno získat bezplatně dálkovým přístupem v českém jazyce; výpis se nevyžaduje, pokud je vkladová listina veřejnou listinou,
- d) další listiny, pokud jejich potřeba vyplývá z jiného právního předpisu, například souhlas příslušného orgánu veřejné moci s dělením nebo scelováním pozemků nebo souhlas příslušného orgánu veřejné moci k právnímu jednání účastníka vkladového řízení.

(2) Není-li k návrhu přiložena vkladová listina, k podanému návrhu se nepřihlíží. O tom, že se k návrhu nepřihlíží, vyrozumí katastrální úřad navrhovatele.

(3) Nejsou-li v rozhodnutí nebo potvrzení podle § 14 odst. 2 uvedeny všechny údaje, které mají být vkladem zapsány do katastru, vyzve katastrální úřad účastníky řízení k jejich doplnění. Nedoplní-li je účastníci řízení ve lhůtě do 14 dnů od doručení výzvy, katastrální úřad vkladové řízení zastaví.

§ 16

(1) O vyznačení, že právní poměry jsou dotčeny změnou, katastrální úřad informuje, nejpozději den poté, co ke změně došlo, vlastníka nemovitosti a jiného oprávněného zasláním informace na adresu podle § 14 odst. 1 písm. b) nebo prostřednictvím datové schránky; pokud o to požádá, katastrální úřad informuje vlastníka také elektronicky na e-mailovou adresu nebo zprávou na mobilní telefon. Účastníky vkladového řízení, kteří mají zřízenu službu sledování změn v katastru, informuje prostřednictvím této služby.

(2) Vezme-li navrhovatel návrh na vklad zpět, vkladové řízení se zastaví pouze v případě, že s tím souhlasí všichni účastníci vkladového řízení.

(3) Zúží-li navrhovatel návrh na vklad, rozhodne se o zúžení návrhu pouze v případě, že s tím souhlasí všichni účastníci vkladového řízení. Jinak se rozhodne o původním návrhu.

§ 17

(1) Ve vkladovém řízení katastrální úřad zkoumá u vkladové listiny, která je soukromou listinou, zda

- a) splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru,
- b) její obsah odůvodňuje navrhovaný vklad,
- c) právní jednání je učiněno v předepsané formě,
- d) účastník vkladového řízení není omezen právními předpisy v oprávnění nakládat s nemovitostí,
- e) k právnímu jednání účastníka vkladového řízení byl udělen souhlas podle jiného právního předpisu,
- f) z obsahu listiny a z jeho porovnání s dosavadními zápisy v katastru není patrný důvod, pro který by bylo právní jednání neplatné, zejména zda z dosavadních zápisů v katastru nevyplývá, že účastníci vkladového řízení nejsou oprávněni nakládat s předmětem právního jednání, nejsou omezeni rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci ve smluvní volnosti týkající se věci, která je předmětem právního jednání,
- g) navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru; z tohoto hlediska není na překážku povolení vkladu, pokud logickou mezeru mezi zápisem v katastru a navrhovaným vkladem podle vkladové listiny navrhovatel doloží současně s návrhem na vklad listinami, které návaznost vkladové listiny na dosavadní zápisy v katastru doplní; tyto listiny však musí mít náležitosti vkladových listin.

(2) Pokud je vkladová listina veřejnou listinou, katastrální úřad zkoumá, zda

- a) splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru,
- b) její obsah odůvodňuje navrhovaný vklad,
- c) navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru; odstavec 1 písm. g) se použije obdobně.

(3) Jde-li o veřejnou listinu o právním jednání, katastrální úřad dále zkoumá, zda k době podání návrhu na vklad nebyl v katastru zápis, ze kterého vyplývá, že k době podání návrhu na vklad je účastník vkladového řízení omezen v nakládání s věcí, která je předmětem právního jednání.

(4) Jde-li o rozhodnutí soudu, zkoumá katastrální úřad splnění podmínek jen podle odstavce 2 písm. a) a dále, zda je toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno.

(5) Skutečnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 pře-

zkoumává katastrální úřad na základě listin předložených účastníky, popřípadě soudem nebo soudním exekutorem ke vkladovému řízení, dosavadních zápisů v katastru a na základě údajů ze základních registrů, z agendového informačního systému evidence obyvatel a z agendového informačního systému cizinců a dále na základě dalších informací poskytnutých vlastníkem nemovitosti a dalšími účastníky vkladového řízení poté, co obdrží od katastrálního úřadu informaci podle § 16 odst. 1. Tyto skutečnosti katastrální úřad zkoumá podle stavu, jaký tu byl v okamžiku podání návrhu na vklad.

§ 18

(1) Jestliže jsou podmínky pro povolení vkladu splněny, katastrální úřad vklad povolí, nejdříve však po uplynutí lhůty 20 dnů ode dne odeslání informace podle § 16 odst. 1. V opačném případě, nebo i tehdy, ztratil-li návrh před rozhodnutím o povolení vkladu své právní účinky, návrh zamítne.

(2) Pokud je rozhodnutím, kterým se vklad povoluje, zcela vyhověno návrhu na povolení vkladu, rozhodnutí se písemně nevyhotovuje. Záznamem ve spisu rozhodnutí o povolení vkladu práva nabývá právní moci.

(3) V případě, že byl vklad povolen a proveden, zašle katastrální úřad účastníkům vkladového řízení vyznění o tom, jaký vklad byl do katastru proveden, a vkladovou listinu vyjme ze spisu a založí ji do sbírky listin. Je-li účastník, jehož práva k nemovitosti podle zápisu zanikají nebo se omezují, ve vkladovém řízení zastoupen zmocněncem, vyznění ho o provedeném vkladu katastrální úřad nejen prostřednictvím zmocněnce, ale i přímo.

(4) Proti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení, obnova řízení ani žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem.

(5) Proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu není přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení ani obnova řízení; přípustná je žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, která musí být podána ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

(6) Další vkladové řízení týkající se též nemovitosti jako rozhodnutí o zamítnutí vkladu se po dobu stanovenou pro podání žaloby podle odstavce 5, a po-

kud je žaloba podána, až do dne, kdy je příslušnému katastrálnímu úřadu doručeno pravomocné rozhodnutí soudu ve věci vkladu, přerušuje.

(7) Jestliže je další vkladové řízení týkající se též nemovitosti jako rozhodnutí o zamítnutí vkladu zahájeno po vydání rozhodnutí o zamítnutí vkladu, přerušuje se toto řízení usnesením s účinky ke dni doručení návrhu na vklad příslušnému katastrálnímu úřadu do dne, kdy je tomuto katastrálnímu úřadu doručeno pravomocné rozhodnutí soudu ve věci vkladu.

Záznam

§ 19

Záznamem se do katastru zapisuje

- a) příslušnost organizačních složek státu a státních organizací hospodařit s majetkem státu,
- b) právo hospodařit s majetkem státu,
- c) správa nemovitostí ve vlastnictví státu,
- d) majetek hlavního města Prahy svěřený městským částem hlavního města Prahy,
- e) majetek statutárního města svěřený městským obvodům nebo městským částem statutárních měst,
- f) majetek ve vlastnictví územního samosprávného celku předaný organizační složce do správy k jejímu vlastnímu hospodářskému využití,
- g) majetek ve vlastnictví územního samosprávného celku předaný příspěvkové organizaci k hospodaření.

§ 20

(1) Návrh na záznam může podat ten, kdo má na jeho provedení právní zájem, orgán veřejné moci nebo územní samosprávný celek, který o právu zapisovaném záznamem rozhodl nebo je osvědčil.

(2) Návrh na záznam musí být doložen listinou, která dokládá právo, které má být zapsáno.

§ 21

(1) Katastrální úřad zjistí, zda je návrh na záznam podán oprávněnou osobou, zda je předložená listina bez chyb v psaní a počtech a bez jiných zřejmých nesprávností a zda navazuje na dosavadní zápisy v katastru.

(2) Je-li listina způsobilá k tomu, aby na základě ní byl proveden záznam do katastru, katastrální úřad záznam provede; jinak tomu, kdo listinu předložil, sdělí

písemně důvody, pro které záznam proveden nebyl, a listinu mu vrátí.

Poznámka

§ 22

(1) Poznámku zapíše katastrální úřad na základě rozhodnutí nebo oznámení soudu, správce daně, správce obchodního závodu, vyvlastňovacího úřadu, pozemkového úřadu, soudního exekutora, dražebníka, insolvenčního správce či k doloženému návrhu toho, v jehož prospěch má být poznámka zapsána.

(2) Pokud se poznámka zapisuje na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, nemusí být toto rozhodnutí opatřeno doložkou právní moci ani doložkou vykonatelnosti.

§ 23

(1) K nemovitosti se zapisuje poznámka o

- a) podaném návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí správou nemovitosti, prodejem nemovitosti a zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti,
- b) exekucním příkazem ke správě nemovitosti a k prodeji nemovitosti,
- c) exekucním příkazem k postižení obchodního závodu,
- d) usnesení o pokračování vedení exekuce správou obchodního závodu, usnesení o nařízení prodeje obchodního závodu v dražbě,
- e) usnesení o pokračování výkonu rozhodnutí správou obchodního závodu, usnesení o nařízení prodeje obchodního závodu v dražbě,
- f) usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí správou nemovitosti, prodejem nemovitosti a o nařízení výkonu rozhodnutí postižením obchodního závodu,
- g) usnesení o dražební vyhlášce o prodeji nemovitosti,
- h) vyrozumění insolvenčního správce o soupisu nemovitostí, které jsou podle katastru ve vlastnictví jiné osoby než dlužníka,
- i) usnesení o nařízení předběžného opatření,
- j) uzavření smlouvy o provedení dražby nedobrovolné,
- k) žádosti o vyvlastnění práv k pozemkům a stavbám podané u příslušného vyvlastňovacího úřadu,

- l) zahájení pozemkových úprav,
- m) rozhodnutí o schválení pozemkových úprav,
- n) jiném rozhodnutí než podle písmene m) nebo opatření obecné povahy, kterým se omezuje oprávnění vlastníka nemovitosti nebo jiného oprávněného nakládat s předmětem práva zapsaným v katastru nebo se kterým je zákonem spojeno omezení,
- o) podané žalobě, kterou se navrhovatel domáhá, aby soud vydal takové rozhodnutí týkající se nemovitostí evidovaných v katastru, na jehož základě by mohl být proveden vklad do katastru, pokud se na jeho základě nezapisuje poznámka spornosti zápisu,
- p) výhradě, že upevněný stroj nebo jiné upevněné zařízení není součástí nemovitosti,
- q) dovolání se neúčinnosti právního jednání,
- r) právu užívání nebo požívání, o němž se neprovádí zápis vkladem, jakož i omezení rozsahu nebo způsobu užívání nebo požívání věci spoluvlastníky,
- s) výhradě přednostního pořadí pro jiné právo,
- t) přednostním právem ke zřízení věcného práva pro jinou osobu,
- u) odkladu zrušení spoluvlastnictví a odkladu oddělení ze spoluvlastnictví,
- v) ujednání o tom, že vlastník pozemku nemá předkupní právo k právu stavby a vlastník práva stavby nemá předkupní právo k pozemku,
- w) výhradě souhlasu se zatížením práva stavby,
- x) zákazu zřídit zástavní právo k nemovitosti,
- y) závazku nezajistit zástavním právem ve výhodnějším pořadí nový dluh,
- z) závazku neumožnit zápis nového zástavního práva namísto starého,
- za) stavbě, která není součástí pozemku.

(2) K nemovitosti se dále zapisuje poznámka o

- a) započetí výkonu zástavního práva,
- b) ujednání pořadí zástavních práv,
- c) uvolnění zástavního práva,
- d) svěřenském nástupnictví,
- e) zákazu nakládat s nemovitostí,
- f) dočasné povaze věcného práva na základě zajišťovacího převodu,
- g) předání údaje o nemovitosti do evidence Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových,

h) omezení při hospodaření a nakládání s nemovitostí v souvislosti s poskytnutím podpory z veřejných prostředků.

§ 24

Poznámka spornosti zápisu

(1) Není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené.

(2) Pokud je řízení, o kterém se zapisuje poznámka spornosti zápisu, řízením o předběžné otázce ve vkladovém řízení, vkladové řízení se nepřerušuje.

(3) Vyhoví-li soud žalobě, o které je zapsána poznámka spornosti zápisu, vymaže katastrální úřad všechny zápisy, vůči nimž poznámka spornosti zápisu působí. Po výmazu všech zápisů oznámí katastrální úřad provedenou změnu dotčeným osobám.

§ 25

(1) K osobě se zapisuje poznámka o

- a) vyrozumění o nařízení exekuce, pokud povinným není stát nebo územní samosprávný celek,
- b) usnesení o předběžném opatření, podle kterého nemůže dlužník nakládat s majetkovou podstatou nebo může dlužník nakládat s majetkovou podstatou pouze se souhlasem předběžného insolvenčního správce,
- c) vyrozumění insolvenčního soudu o vydání rozhodnutí o úpadku,
- d) rozhodnutí o prohlášení konkursu,
- e) jiném rozhodnutí než podle písmene d), podle kterého osoba nesmí nakládat se svou majetkovou podstatou nebo její přesně nevymezenou částí.

(2) Poznámku podle odstavce 1 písm. c) a d) lze zapsat rovněž na základě údajů převzatých z informačního systému insolvenčního rejstříku.

(3) Zápis poznámky k osobě a její výmaz bezodkladně zajistí kterýkoli katastrální úřad, jemuž je doručena listina pro zápis poznámky nebo její výmaz.

§ 26

Pro zápis a výmaz poznámky se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu a výmazu záznamem.

§ 27

Poznámku vymaže katastrální úřad na základě rozhodnutí nebo oznámení soudu, správce daně, vlastňovacího úřadu, soudního exekutora, insolvenčního správce, dražebníka nebo k doloženému návrhu toho, v jehož zájmu má být poznámka vymazána, pokud důvody pro její vyznačení pominuly.

ČÁST TŘETÍ

SPRÁVA KATASTRU

Zápis jiných údajů do katastru

§ 28

(1) Pro zápis jiných údajů do katastru se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.

(2) Pro označení nemovitostí v listinách pro zápis jiných údajů do katastru se použijí obdobně ustanovení o označování nemovitostí v listinách pro zápis práv.

§ 29

(1) K návrhu změny hranice katastrálního území musí být předložena kopie katastrální mapy, v níž je vyznačena požadovaná nová hranice, slovní popis této hranice vyhotovený na podkladě katastrální mapy, vyjádření vlastníků dotčených pozemků k návrhu na změnu hranice a vyjádření dotčené obce. K zápisu změny hranice katastrálního území, nelze-li její nový průběh ztotožnit s průběhem hranice parcely zobrazené v katastrální mapě, musí být předložen geometrický plán. Geometrický plán může být nahrazen měřickou dokumentací v případě změny hranic katastrálního území

- a) při obnově katastrálního operátu novým mapováním, nebo

b) při pozemkových úpravách, na podkladě jejichž výsledků se provádí obnova katastrálního operátu.

(2) K zápisu změny hranice katastrálního území související se změnou hranice obce musí být předložena dohoda obcí.

(3) Zápis změny hranice katastrálního území, která je shodná se státní hranicí, se provede na podkladě údajů dokumentárního díla státních hranic poskytnutých Ministerstvem vnitra.

(4) K návrhu schválení změny nebo nového názvu katastrálního území Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním musí být katastrálnímu úřadu předloženo stanovisko dotčené obce, pokud návrh nevzešel z jejího podnětu.

§ 30

(1) K zápisu údajů o nové budově musí být předložen doklad o způsobu užívání budovy a geometrický plán.

(2) Není-li nová budova součástí pozemku ani práva stavby, запиše se jako její vlastník osoba, která prokáže právo zřídit na pozemku tuto budovu, neprokáže-li se jinou listinou, že vlastníkem je někdo jiný.

§ 31

Zápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě

- ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován,
- rozhodnutí, souhlasu nebo oznámení vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, který zároveň stanoví orgánu veřejné moci povinnost zaslat rozhodnutí, souhlas nebo oznámení k zápisu do katastru katastrálnímu úřadu, nebo
- právního předpisu, který přímo stanoví jiné údaje nebo jejich změny.

§ 32

(1) Jiné údaje katastru je možné přejímat též z jiných informačních systémů, registrů, rejstříků nebo evidencí veřejné správy, pokud

- zápisem do nich dochází ke vzniku skutečností v nich vedených, nebo

b) údaje v nich vedené požívají ochrany dobré víry v pravdivost a úplnost těchto údajů.

(2) Pokud údaje v informačních systémech, registrech, rejstřících nebo evidencích veřejné správy nepožívají ochrany dobré víry, katastrální úřad tyto údaje může porovnat s údaji katastru; v případě zjištěných rozporů vyšetří příčiny těchto rozporů a zápisy v katastru uvede do souladu se zjištěným výsledkem šetření. Postup katastrálního úřadu při tomto jednání se řídí ustanovením tohoto zákona o opravě chyby v katastrálním operátu.

(3) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje zeměměřickým a katastrálním orgánům pro výkon působnosti podle tohoto zákona

- referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- údaje z agendového informačního systému cizinců.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. a) jsou

- příjmení,
- jméno, popřípadě jména,
- adresa místa pobytu,
- datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum smrti, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- číslo elektronicky čitelného identifikačního dokladu,
- záznam o zřízení datové schránky a identifikátor datové schránky, je-li tato datová schránka zpřístupněna.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. b) jsou

- jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, včetně předchozích jmen a příjmení,
- datum narození,

- c) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- d) rodné číslo,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- f) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu, kterou je údaj o identifikaci poštovní příhrádky nebo dodávací schránky nebo adresa mimo území České republiky,
- g) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- h) omezení svéprávnosti,
- i) jméno, popřípadě jména a příjmení otce a matky a jejich rodné číslo; v případě, že jim rodné číslo nebylo přiděleno, jejich jména, příjmení a datum narození,
- j) jméno, popřípadě jména, a příjmení manžela nebo partnera a jeho rodné číslo; je-li manželem nebo partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,
- k) jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- l) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum smrti, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- m) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.
- (6) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. c) jsou
- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, včetně předchozích jmen a příjmení,
- b) datum narození,
- c) místo a stát, kde se cizinec narodil,
- d) rodné číslo,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- f) druh a adresa místa pobytu,
- g) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- i) omezení svéprávnosti,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jim nebylo přiděleno rodné číslo, jejich jméno, příjmení a datum narození,
- k) jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a jeho rodné číslo; je-li manžel cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,
- l) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum smrti,
- m) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.
- (7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jejich ztotožnění s údaji vedenými v katastru o fyzické osobě není možné prostřednictvím agendových identifikátorů.
- (8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 33

Lhůty pro zápis do katastru

Katastrální úřad provede

- a) vklad na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu bez zbytečného odkladu od povolení vkladu,
- b) záznam do 30 dnů od doručení rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo jiné listiny potvrzující nebo osvědčující práva,
- c) poznámku do 30 dnů od doručení listiny způsobilé k vyznačení poznámky v katastru; poznámku katastrální úřad vymaže do 30 dnů od doručení listiny, na základě které důvody pro její vyznačení pominuly,
- d) zápis jiného údaje do 30 dnů od doručení listiny způsobilé k vyznačení zápisu v katastru.

§ 34

Ukládání úplného znění prohlášení vlastníka domu a dohody spoluvlastníků o správě nemovitosti

- (1) Úplné znění prohlášení vlastníka domu k ulo-

žení do sbírky listin předkládá osoba odpovědná za správu domu.

(2) Dohodu spoluvlastníků o správě nemovitosti k uložení do sbírky listin předloží kterýkoli ze spoluvlastníků.

§ 35

Revize údajů katastru

(1) Katastrální úřad reviduje soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu. Revizi údajů katastru (dále jen „revize katastru“) vyhláší příslušný katastrální úřad podle potřeby zajištění souladu údajů katastru s jejich skutečným stavem v terénu a provádí ji za součinnosti obcí, popřípadě též orgánů veřejné moci, a za účasti vlastníků a jiných oprávněných. Zjistí-li nesoulad v údajích katastru, projedná způsob jeho odstranění.

(2) O výsledku revize katastru sepíše katastrální úřad protokol.

§ 36

Oprava chyby v katastrálním operátu

(1) Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu.

(3) Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.

(4) Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.

§ 37

Povinnosti vlastníků a jiných oprávněných

(1) Vlastníci a jiní oprávnění jsou povinni

- a) zúčastnit se na výzvu katastrálního úřadu jednání,
- b) na výzvu katastrálního úřadu označit ve stanovené lhůtě, ne však kratší než 30 dnů, trvalým způsobem a na vlastní náklad nesporné hranice svých pozemků,
- c) na výzvu katastrálního úřadu doplnit chybějící údaje a odstranit chyby v jimi vyhotovených listinách, které předkládají k zápisu do katastru, a to do 30 dnů ode dne, kdy jim byla doručena výzva,
- d) ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí, a to do 30 dnů ode dne jejich vzniku, a předložit listinu, která změnu dokládá; tuto povinnost vlastníci a jiní oprávnění nemají u změn katastru vyplývajících z listin, které jsou příslušné orgány veřejné moci povinny zasílat katastrálnímu úřadu přímo k zápisu do katastru,
- e) požádat, aby v případě, že k navrhovanému zápisu do katastru nebo jeho změně není vyžadováno rozhodnutí nebo jiné opatření správního úřadu, potvrdil příslušný správní orgán, že údaje v návrhu odpovídají skutečnosti,
- f) na výzvu katastrálního úřadu předložit ve stanovené lhůtě, ne však kratší než 30 dnů, příslušné listiny pro zápis do katastru.

(2) Pokud vlastník nebo jiný oprávněný neoznačí hranice pozemků podle odstavce 1 písm. b), může katastrální úřad rozhodnout, že dá hranice označit na náklady vlastníka nebo jiného oprávněného. Neoznačují se hranice pozemků, které jsou sloučeny do větších celků, a hranice druhů pozemků mezi sousedními pozemky téhož vlastníka nebo jiného oprávněného.

§ 38

Povinnosti obcí

(1) Obce

- a) vyhláší ve svém územním obvodu způsobem v místě obvyklým na základě oznámení katastrálního úřadu zahájení revize katastru a obnovy katastrálního operátu, vysílají na ně své zástupce, spolupracují při zajišťování účasti vlastníků a jiných oprávněných a podávají o nich dostupné informace nezbytné pro provedení revize katastru a obnovy katastrálního operátu,
- b) pečují o trvalé označení územních hranic obcí a na vyzvání katastrálního úřadu je označí ve stanovené lhůtě určeným způsobem,
- c) spolupracují s katastrálním úřadem při provádění

revize katastru a při obnově katastrálního operátu na území obce,

d) vyjadřují se ke změnám v pomístním názvosloví.

(2) Pokud obec neoznačí hranice podle odstavce 1 písm. b), může katastrální úřad rozhodnout, že dá hranice označit na náklady obce.

§ 39

Povinnosti orgánů veřejné moci

Orgány veřejné moci

- a) zasílají katastrálnímu úřadu svá rozhodnutí týkající se nemovitostí vydaná podle jiného právního předpisu, který zároveň stanoví orgánu veřejné moci povinnost zaslat rozhodnutí, souhlas nebo oznámení nebo jiný úkon k zápisu do katastru katastrálnímu úřadu, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí nebo do 30 dnů ode dne jejich vydání; listiny, na základě kterých se provádí vklad do katastru, orgány veřejné moci s výjimkou soudů a soudních exekutorů katastrálnímu úřadu nezasílají,
- b) jsou povinny v přiměřené lhůtě v případě, že jimi vydaná listina předložená k zápisu do katastru obsahuje chyby v psaní, počtech nebo jiné zřejmé nesprávnosti, sdělit katastrálnímu úřadu na jeho výzvu správné údaje nebo listinu opravit, umožňuje-li to jiný právní předpis,
- c) potvrzují, že údaje v návrhu na zápis do katastru, které se týkají jejich působnosti, odpovídají skutečnosti, pokud k navrhovanému zápisu není vyžadováno rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu veřejné moci,
- d) poskytují bezplatně katastrálním úřadům na jejich žádost údaje potřebné pro vedení katastru z jimi spravovaných informačních systémů.

Obnova katastrálního operátu

§ 40

(1) Obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede

- a) novým mapováním,
- b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo
- c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.

(2) Katastrální operát se obnovuje zpravidla v rozsahu katastrálního území.

(3) Obnovu katastrálního operátu zahájí katastrální úřad bez návrhu. Pokud má být obnova katastrálního operátu provedena podle odstavce 1 písm. a) nebo b), oznámí její zahájení katastrální úřad dotčené obci.

(4) Při obnově katastrálního operátu se do katastrální mapy doplňují parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita jejich původního zobrazení.

(5) Zemřel-li vlastník nemovitosti, která je předmětem obnovy katastrálního operátu, a soud o dědictví pravomocně usnesením ještě nerozhodl, jedná ve věci obnovy katastrálního operátu správce pozůstalosti nebo vykonavatel závěti, a nejsou-li, dědici, kteří dědictví neodmítli. Katastrální úřad je oprávněn požadovat od soudu sdělení o těchto osobách.

§ 41

K obnově katastrálního operátu novým mapováním se přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, popřípadě dojde-li ke ztrátě, zničení nebo takovému poškození katastrálního operátu, že není možné nebo účelné ho rekonstruovat z dokumentovaných podkladů platného stavu.

§ 42

(1) Zjišťování průběhu hranic pro obnovu katastrálního operátu novým mapováním (dále jen „zjišťování hranic“) se provádí podle skutečného stavu v terénu. Při zjišťování hranic lze ověřovat i další údaje, které jsou obsahem katastru. Zjišťování hranic provádí komise složená ze zaměstnanců katastrálního úřadu a ze zástupců obce a orgánů určených katastrálním úřadem. Předsedou komise je zaměstnanec katastrálního úřadu nebo úředně oprávněný zeměměřický inženýr určený ředitelem katastrálního úřadu. Zjišťování hranic se provádí za účasti vlastníků a jiných oprávněných.

(2) Předseda komise je povinen při zjišťování hranic upozornit na nesoulad skutečného průběhu hranic s jejich vyznačením v platném katastrálním operátu všechny přítomné osoby.

(3) O výsledcích zjišťování hranic sepíše předseda komise protokol. Vlastníci a jiní oprávnění nebo jejich

zástupci svým podpisem v protokolu stvrzují souhlas se zjištěným průběhem a označením hranic v terénu.

(4) Pokud dojde k rozporu v tvrzení vlastníků a jiných oprávněných o průběhu hranic pozemků, považují se za platné ty hranice, které jsou obsahem katastrálního operátu. Ve výsledcích zjišťování průběhu hranic a v obnoveném katastrálním operátu se vyznačí jako sporné.

(5) Pokud jsou hranice katastrálního území totožné se státními hranicemi, poskytnete údaje o jejich průběhu Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu Ministerstvu vnitra.

(6) Nepřítomnost vlastníka a jiného oprávněného při zjišťování hranic není na překážku využití výsledků zjišťování hranic k vyhotovení nových souborů geodetických a popisných informací.

§ 43

Při obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.

§ 44

Při obnově katastrálního operátu se využijí výsledky komplexních pozemkových úprav. Za geometrické a polohové určení nemovitosti se v takovém případě považuje určení tvaru, rozměru a polohy nemovitosti souřadnicemi bodů jejich hranic podle schváleného návrhu pozemkových úprav. Výsledky jednoduché pozemkové úpravy katastrální úřad pro obnovu katastrálního operátu využije, je-li jednoduchou pozemkovou úpravou dotčena souvislá část katastrálního území a považuje-li to s ohledem na účelnou správu katastru za vhodné. V územích, kde je katastrální operát obnoven na podkladě výsledků pozemkových úprav, se nepoužije ustanovení § 45.

§ 45

(1) Katastrální úřad vyloží na dobu nejméně 10 pracovních dnů nový soubor geodetických informací a soubor popisných informací (dále jen „obnovený katastrální operát“) v obci, ve které se obnovuje katastrální operát, k veřejnému nahlédnutí.

(2) Obec na úřední desce, popřípadě též způsobem v místě obvyklým, oznámí termín a dobu vyložení obnoveného katastrálního operátu nejméně 30 dnů před jeho vyložení. Současně oznámí, že obnovený katastrální operát nabude platnosti dnem, který určí

katastrální úřad. Vlastníkům a jiným oprávněným, kteří nemají v obci trvalý pobyt nebo sídlo, zašle katastrální úřad oznámení o těchto skutečnostech nejméně 30 dnů před vyložení obnoveného katastrálního operátu.

(3) Vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.

§ 46

(1) Katastrální úřad vyhlásí platnost obnoveného katastrálního operátu, pokud ve stanovené lhůtě nebyly proti obsahu obnoveného operátu podány námitky, nebo bylo o námitkách pravomocně rozhodnuto. Jestliže o některých námitkách nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, může katastrální úřad vyhlásit platnost obnoveného katastrálního operátu pouze za předpokladu, že tuto okolnost vyznačí v katastru. Po nabytí právní moci rozhodnutí o námitkách katastrální úřad toto vyznačení odstraní.

(2) Dnem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu se dosavadní katastrální operát stává neplatným a nadále se používá obnovený katastrální operát.

(3) Pokud platnost obnoveného katastrálního operátu nastane dnem určeným jiným právním předpisem, katastrální úřad vyhlásí platnost obnoveného katastrálního operátu s uvedením dne jeho platnosti ihned, jakmile se o platnosti dozví.

(4) Vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu katastrální úřad a obec zveřejní na úřední desce.

Zeměměřické činnosti a geometrické plány

§ 47

(1) Zeměměřické činnosti pro účely katastru slouží k vytváření měřických podkladů pro provádění změn v souboru geodetických informací platného katastrálního operátu, obnovu souboru geodetických informací a vytyčování hranic pozemků. Jejich výsledky musí být uvedeny v závazném souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální.

(2) Geometrickým základem zeměměřických činností jsou body polohového bodového pole.

§ 48

(1) Geometrický plán je neoddělitelnou součástí listiny, podle které má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy, má-li být zpřesněno jeho geometrické a polohové určení nebo byl-li průběh hranice určen soudem.

(2) Geometrický plán musí být ověřen, že svými náležitostmi a přesností odpovídá platným právním předpisům, a opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel.

§ 49

(1) Vytyčování hranic pozemků je zeměměřickou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranic pozemků podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení.

(2) Přesnost vytyčení je dána přesností dosavadních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemků.

(3) K seznámení s výsledky vytyčení musí být prokazatelně přizváni vlastníci dotčených pozemků.

(4) Na průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků se vyhotoví geometrický plán, pokud má být podle nich do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely.

§ 50

Změna údajů o geometrickém a polohovém určení

(1) Změna údajů o geometrickém a polohovém určení pozemku na podkladě vytyčení nebo zpřesnění hranice pozemků, upřesnění nebo rekonstrukce přídělů, nebo určení hranice pozemků se zapisuje na podkladě žádosti vlastníka nebo jiného oprávněného, jejíž přílohou je

- a) listina dokládající shodu vlastníků na průběhu hranice pozemků, nebo
- b) rozhodnutí soudu o určení hranice pozemků.

(2) Zpřesněním evidenčních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemku nedochází ke změně práv k pozemku.

(3) Pro zápis změny údajů podle odstavce 1 se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.

§ 51

Závaznost údajů katastru

Údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.

Veřejnost katastru

§ 52

(1) Každý má právo do katastru nahlížet, pořizovat si z něj pro svou potřebu opis, výpisy nebo náčrty a získávat z něj údaje ze sbírky listin, pokud není stanoveno jinak.

(2) Získávat údaje z katastru formou nahlížení nelze z přehledu vlastnictví z území České republiky, ze sbírky listin a o dosažených cenách nemovitostí.

(3) Není-li přehled vlastnictví z území České republiky nebo údaj o dosažených cenách nemovitostí poskytnut způsobem umožňujícím dálkový přístup, lze jej poskytnout pouze osobě, která prokáže svoji totožnost.

(4) Poskytování údajů ze sbírky listin katastru či pozemkové knihy se provádí poskytováním ověřených nebo prostých

- a) kopií písemností v listinné podobě,
- b) výstupů vzniklých převedením písemností v listinné podobě do elektronické podoby nebo převedením písemností v elektronické podobě do listinné podoby, pokud tyto písemnosti byly v době doručení katastrálnímu úřadu opatřeny platným uznávaným elektronickým podpisem nebo platnou elektronickou značkou,
- c) duplikátů písemností v elektronické podobě, pokud tyto písemnosti byly v době doručení katastrálnímu úřadu opatřeny platným uznávaným elektronickým podpisem nebo platnou elektronickou značkou.

Tyto údaje lze poskytnout pouze osobě, která prokáže svoji totožnost. Při ověřování neodpovídá katastrální úřad za obsah listiny. Katastrální úřad neověří listinu, jejíž originál nebo kopie jsou nečitelné.

(5) Katastrální úřad vede evidenci osob, kterým poskytl údaje podle odstavců 3 a 4.

§ 53

Údaje katastru lze užít jen k účelům uvedeným v § 1 odst. 2. Šířit údaje katastru lze pouze se souhlasem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

§ 54

(1) Český úřad zeměměřický a katastrální má postavení správce osobních údajů evidovaných v katastru.

(2) Katastrální úřady mají postavení zpracovatelů osobních údajů evidovaných v katastru.

Poskytování údajů z katastru

§ 55

(1) Katastrální úřad na požádání vyhotoví z katastrálního operátu výpis, opis nebo kopii, jakož i identifikaci parcel.

(2) Výpisy, opisy nebo kopie z katastrálního operátu, jakož i identifikace parcel vyhotovené katastrálním úřadem ve formě stanovené prováděcím právním předpisem jsou veřejnými listinami prokazujícími stav evidovaný v katastru k okamžiku, který je na nich uveden. Pokud jsou poskytovány údaje katastru vedeny v elektronické podobě, poskytuje je kterýkoli katastrální úřad z celého území České republiky.

(3) K údajům katastru vedeným v elektronické podobě může každý získat dálkový přístup pomocí počítačové sítě za úplaty a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Údaje katastru se poskytují i v jiné formě stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud právní předpis stanoví povinnost katastrálních úřadů předávat tyto údaje jiným orgánům veřejné moci, děje se tak bezúplatně.

(5) Údaje katastru ve formě podle odstavců 3 a 4 se poskytují územním samosprávným celkům k výkonu jejich působnosti bezúplatně. Údaje katastru ve formě podle odstavce 3 se k výkonu jejich působnosti poskytují bezúplatně i organizačním složkám státu.

(6) Na základě údajů katastru se poskytuje služba sledování změn v katastru zajišťující informování vlastníků a jiných oprávněných o postupu zápisů elektronickými prostředky.

(7) Z údajů katastru se vytváří souhrnné přehledy o půdním fondu, které Český úřad zeměměřický a ka-

tastrální zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 56

Z katastru se vydávají ověřené výstupy z informačního systému veřejné správy podle jiného právního předpisu.

**ČÁST ČTVRTÁ
SPRÁVNÍ DELIKTY**

§ 57

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) užije údaje katastru v rozporu s § 1 odst. 2, nebo
- b) v rozporu s § 53 šíří údaje katastru bez souhlasu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.

(2) Fyzická osoba se jako vlastník nebo jiný oprávněný dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 37 odst. 1 písm. a) se na výzvu katastrálního úřadu neúčastní jednání nebo na toto jednání nevyšle svého zástupce,
- b) neoznačí ve stanovené lhůtě trvalým způsobem a na vlastní náklad nesporné hranice svého pozemku podle § 37 odst. 1 písm. b),
- c) v rozporu s § 37 odst. 1 písm. c) nedoplní ve stanovené lhůtě od doručení výzvy chybějící údaje nebo neodstraní chyby ve vyhotovených listinách, které předkládá k zápisu do katastru,
- d) neohlásí katastrálnímu úřadu ve stanovené lhůtě změny údajů katastru týkající se jeho nemovitosti podle § 37 odst. 1 písm. d).

(3) Za přestupek podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

(4) Přestupek nelze projednat, jestliže uplynuly 3 roky od jeho spáchání.

§ 58

(1) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) užije údaje katastru v rozporu s § 1 odst. 2, nebo
- b) v rozporu s § 53 šíří údaje katastru bez souhlasu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo jiný oprávněný dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 37 odst. 1 písm. a) se na výzvu katastrálního úřadu nezúčastní jednání nebo na toto jednání nevyšle svého zástupce,
- b) neoznačí ve stanovené lhůtě trvalým způsobem a na vlastní náklad nesporné hranice svého pozemku podle § 37 odst. 1 písm. b),
- c) v rozporu s § 37 odst. 1 písm. c) nedoplní ve stanovené lhůtě od doručení výzvy chybějící údaje nebo neodstraní chyby ve vyhotovených listinách, které předkládá k zápisu do katastru,
- d) neohlásí katastrálnímu úřadu ve stanovené lhůtě změny údajů katastru týkající se jeho nemovitosti podle § 37 odst. 1 písm. d).

(3) Za správní delikt podle odstavců 1 a 2 se uloží pokuta do 100 000 Kč.

§ 59

(1) Právník osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právník osobě se přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právník osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do jednoho roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právník osoby.

(5) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává katastrální úřad.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena, a je přímým státním rozpočtu České republiky.

ČÁST PÁTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 60

Za účelem založení do sbírky listin může katastrální úřad převést z elektronické podoby písemnost ve

formě datové zprávy, která je opatřena uznávaným elektronickým podpisem nebo elektronickou značkou, a která je předložena pro zápis do katastru, do listinné podoby. Při převedení katastrální úřad nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v písemnosti ve formě datové zprávy. Při poskytování kopií písemností vedených v elektronické podobě ve sbírce listin se postupuje obdobně.

§ 61

Zaměstnanci katastrálního úřadu a členové komise pro zjišťování hranic jsou při své činnosti oprávněni vstupovat v nezbytném rozsahu na pozemky a provádět na nich průklesty a zeměměřické činnosti pro účely katastru za podmínek stanovených jiným právním předpisem.

§ 62

(1) Pozemky, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, se do doby jejich zobrazení v katastrální mapě, nejpozději však do doby ukončení pozemkových úprav podle jiného právního předpisu, v katastru evidují zjednodušeným způsobem s využitím bývalého pozemkového katastru, pozemkových knih a navazujících operátů přidělového a scelovacího řízení a evidence nemovitostí.

(2) Pozemky evidované v katastru podle odstavce 1 se považují pro účely zápisu práv za pozemky podle tohoto zákona. Údaje zjednodušené evidence se považují za součást katastrálního operátu. Katastrální úřady mají nejméně do doplnění pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem do katastrálních map v úschově pozemkové a železniční knihy a operát bývalého pozemkového katastru. Z těchto dokumentů vyhotoví katastrální úřad na požádání výpisy, opisy nebo kopie.

(3) Má se za to, že zástavní práva, jejichž zápis byl do katastru převzat z bývalé pozemkové knihy, zemských desek nebo železniční knihy, zanikla. Katastrální úřad tato zástavní práva vymaže z katastru na základě ohlášení vlastníka nemovitosti, k níž je zaniklé zástavní právo zapsáno, sepsaného ve formě notářského zápisu.

§ 63

(1) Údaje v katastru se vedou podle dosavadních právních předpisů do doby, než jednotlivé evidované údaje budou dotčeny změnou. Katastrální úřady jsou

oprávněny uvést zápisy v katastru do souladu s tímto zákonem i dříve z moci úřední.

(2) O údajích o budově evidované podle dřívějších právních předpisů se má za to, že se jedná o trvalou stavbu, pokud z údajů katastru nevyplývá, že se jedná o stavbu dočasnou. Doloží-li vlastník této stavby nebo jiný oprávněný, že se jedná o stavbu dočasnou, katastrální úřad tuto skutečnost do katastru doplní.

(3) Listiny sepsané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a splňující náležitosti stanovené dosavadními právními předpisy jsou vkladovými listinami, i když nesplňují náležitosti předepsané tímto nebo jiným zákonem. Chybějící náležitosti musí obsahovat návrh na vklad.

(4) Zápisy do katastru na základě listin doručených katastrálnímu úřadu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(5) Údaje o dosažených cenách nemovitostí z listin doručených k zápisu do katastru přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se do katastru nedoplňují.

(6) Vyplývá-li z údajů v katastru, že vlastník pozemku je též vlastníkem stavby, která je na pozemku postavena, přechází vlastnické právo ke stavbě nebo k ní vzniká jiné věcné právo současně jako k pozemku i v případě, že by později vyšlo najevo, že stavba není součástí pozemku.

§ 64

(1) V případech, kdy je třeba získat jako listinu pro zápis do katastru rozhodnutí nebo osvědčení orgánu veřejné moci a osoba dosud zapsaná v katastru jako vlastník nebo jiný oprávněný není označena dostatečně určitě, jak to vyžaduje tento zákon, a proto není možné označit ji v řízení před tímto orgánem údaji požadovanými právním předpisem, na jehož základě lze rozhodnutí nebo osvědčení orgánu veřejné moci vydat, postačí k jejímu označení v řízení před tímto orgánem i v řízení o zápisu do katastru uvedení údajů, které jsou o této osobě známy z katastru.

(2) Pokud je osoba zapsaná v katastru jako vlastník označena tak, jak je uvedeno v odstavci 1, a zápis o ní neumožňuje její dostatečnou identifikaci, Český úřad zeměměřický a katastrální předá údaje o této nemovitosti a o jejím vlastníkově známé ze zápisů v katastru Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

§ 65

(1) Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových převezme údaje o nemovitostech uvedených v § 64 odst. 2 a známé údaje o jejím vlastníkově a vede jejich evidenci. Tuto evidenci včetně známých údajů o zapsaném vlastníkově zveřejní na svých internetových stránkách způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zároveň tyto údaje předá obecnímu úřadu obce, na jejímž území se nemovitost nachází.

(2) Obecní úřad zveřejní převzaté údaje podle odstavce 1 na úřední desce.

(3) Součástí zveřejnění podle odstavců 1 a 2 je i výzva, aby se vlastník přihlásil ke svému vlastnictví uvedené nemovitosti u Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Ve výzvě se uvede poučení o důsledcích, které nastanou, pokud se vlastník nepřihlásí ve lhůtě stanovené jiným právním předpisem pro to, aby nemovitost byla považována za opuštěnou.

(4) Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových v součinnosti s obecním úřadem provede zároveň šetření k dohledání vlastníka v dostupných evidencích, zejména v matrice a v základních registrech, v agendovém informačním systému evidence obyvatel a v agendovém informačním systému cizinců. Obecní úřad přitom jedná v přenesené působnosti.

(5) Zjistí-li Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových postupem podle odstavce 4 osobu vlastníka nemovitosti, písemně vyzve tuto osobu, aby předložila listiny dokládající její vlastnictví příslušnému katastrálnímu úřadu nebo uplatnila svá vlastnická práva v občanskoprávním řízení.

(6) Přihlásí-li se Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových osoba, která tvrdí, že je vlastníkem nemovitosti uvedené v odstavci 1, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových ji písemně vyzve, aby listiny dokládající její vlastnictví předložila katastrálnímu úřadu nebo uplatnila svá vlastnická práva v občanskoprávním řízení.

(7) Stát v soudním řízení podle odstavců 5 a 6 vystupuje jako žalovaný. V řízeních před soudy v těchto případech jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

(8) Zjistí-li Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových postupem podle odstavce 4, že zapsaný vlastník nežije, podá podnět k zahájení řízení o pozůstalosti soudu příslušnému k řízení o pozůstalosti podle jiného zákona a předá mu zjištěné informace o za-

psaném vlastníkovi a o jeho nemovitosti; není-li známo jeho bydliště, podá podnět u soudu, v jehož obvodu se dotčená nemovitost nalézá.

(9) Nepodaří-li se vlastníka zjistit a uplyne-li marně lhůta, po jejímž uplynutí se podle jiného právního předpisu má za to, že nemovitost je opuštěná, pohlíží se na ni jako na opuštěnou; další postup se řídí právními předpisy upravujícími hospodaření s majetkem státu.

§ 66

(1) Český úřad zeměměřický a katastrální vyhláškou stanoví

- a) obsah souboru geodetických informací v rozsahu uvedeném v § 5 odst. 2 písm. a) tak, aby obsahoval údaje nezbytné pro plnění účelů, ke kterým katastr slouží podle § 1 odst. 2,
- b) obsah souboru popisných informací v rozsahu uvedeném v § 5 odst. 2 písm. b) tak, aby obsahoval údaje nezbytné pro plnění účelů, ke kterým katastr slouží podle § 1 odst. 2,
- c) činnost při správě a obnově katastrálního operátu v rozsahu nezbytném pro aktualizaci údajů, které jsou podle § 4 obsahem katastru,
- d) formulář pro podání návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu, jehož obsah je vymezen v § 14 odst. 1,
- e) postup při ověřování pravosti podpisů na soukromých listinách pro zápis do katastru, nejsou-li podpisy úředně ověřeny,
- f) formáty a další technické parametry písemnosti v elektronické podobě přijímaných k zápisu práv, které jsou postačující pro zachování jejich čitelnosti a dlouhodobé uchovatelnosti,
- g) listiny pro zápis do katastru v případech, kdy zákon stanoví, že určitá skutečnost zapisovaná do katastru vzniká, mění se, zaniká nebo se promlčuje, ale nestanoví listinu, na jejímž základě se tato změna zapíše do katastru,
- h) zeměměřické činnosti pro účely katastru, vyhotovování geometrických plánů a vytyčování hranic pozemků v rozsahu nezbytném k vedení a správě souboru geodetických informací,
- i) označování územních hranic obcí a hranic pozemků trvalým způsobem, aby bylo možné tyto hranice v terénu vyhledat,
- j) podmínky pro poskytování a šíření údajů z katastru a formu poskytovaných údajů tak, aby sloužily

k plnění účelů stanovených v § 1 odst. 2, a úplaty za ně tak, aby celkový příjem z jejich poskytování nepřesahoval náklady na shromažďování údajů katastru, jejich vytváření, reprodukci a šíření,

- k) podmínky poskytování služby sledování změn v katastru zajišťující informování vlastníků a jiných oprávněných o postupu zápisů elektronickými prostředky.

(2) Pro stanovení náležitostí podle odstavce 1 písm. a), c), h) a i) lze využít hodnot a postupů stanovených českou technickou normou.

§ 67

Zrušuje se:

1. Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
2. Čl. III části čtvrté zákona č. 210/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění zákona č. 92/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 541/1992 Sb. a zákona č. 544/1992 Sb., zákon České národní rady č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 285/1991 Sb., zákona České národní rady č. 438/1991 Sb., zákona České národní rady č. 569/1991 Sb. a zákona č. 282/1992 Sb., a mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
3. Zákon č. 90/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb.
4. Část druhá zákona č. 27/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných dražbách.
5. Část pátá zákona č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
6. Část třetí zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.
7. Část druhá zákona č. 59/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

8. Části třicátá první a třicátá druhá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
9. Část devatenáctá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.
10. Část pátá zákona č. 286/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
11. Část první zákona č. 349/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
12. Část sedmá zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
13. Část dvacátá třetí zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
14. Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).
15. Čl. I zákona č. 89/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), a občanský zákoník č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
16. Část druhá zákona č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
17. Části první a druhá zákona č. 120/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.
18. Čl. V zákona č. 220/2000 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.
19. Část pátá zákona č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel.
20. Část sedmnáctá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.
21. Část čtvrtá zákona č. 269/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
22. Zákon č. 8/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.
23. Část třicátá druhá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
24. Část osmá zákona č. 167/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

25. Nařízení vlády č. 111/2001 Sb., o porovnávání a přejímání údajů katastru nemovitostí České republiky a evidence obyvatel.
26. Vyhláška č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, ve znění vyhlášky č. 460/2003 Sb., vyhlášky č. 345/2004 Sb., vyhlášky č. 44/2005 Sb., vyhlášky č. 457/2006 Sb., vyhlášky č. 50/2008 Sb. a vyhlášky č. 76/2009 Sb.
27. Vyhláška č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných

věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška), ve znění vyhlášky č. 164/2009 Sb.

§ 68

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Rusnok v. r.

257

ZÁKON

ze dne 3. července 2013,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. I

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb.,

zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb. a zákona č. 102/2013 Sb., se mění takto:

1. V položce 20 v části Osвобоzení se slova „zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků, místní šetření prováděné katastrálním úřadem podle zvláštního právního předpisu upravujícího katastr nemovitostí České republiky¹⁸⁾“ nahrazují slovy „daňového řádu, místní šetření prováděné katastrálním úřadem podle katastrálního zákona“.

Poznámka pod čarou č. 18 se zrušuje.

2. V položce 120 písm. b) se slova „(smluv uzavřených za účelem realizace veřejně prospěšné stavby)“ zrušují.

3. V položce 120 se za písmeno b) doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) Přijetí úplného znění prohlášení o rozdělení práva k domu a pozemku na vlastnické právo k jednotkám k uložení do sbírky listin nebo přijetí dohody spoluvlastníků o správě nemovité věci k uložení do sbírky listin

Kč 500.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna horního zákona

Čl. II

Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona č. 541/1991 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 168/1993 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 366/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 61/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 150/

/2003 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., zákona č. 386/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 313/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 157/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 85/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb. a zákona č. 498/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 16 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Orgán, který stanovil chráněné ložiskové území, zašle potřebné podklady pro zápis do katastru příslušnému katastrálnímu úřadu.“

2. V § 25 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Orgán, který stanovil dobývací prostor, zašle potřebné podklady pro zápis do katastru příslušnému katastrálnímu úřadu.“

ČÁST TŘETÍ

Změna obecního zřízení

Čl. III

V § 25 odst. 1 a 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), se slovo „záznamem¹²⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 12 zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zeměměřictví

Čl. IV

Zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 120/2000 Sb., zákona č. 186/2001 Sb., zákona č. 319/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona 281/2009 Sb., zákona č. 380/2009 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 16 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Ověření odborné správnosti výsledku zeměměřické činnosti v elektronické podobě se provádí příměření podle odstavce 4. Výsledek zeměměřické činnosti v elektronické podobě fyzická osoba podepíše uznávaným elektronickým podpisem, připojí kvalifikovaný certifikát, na kterém je uznávaný elektronický

podpis založen a který obsahuje údaje podle odstavce 4 písm. a) až c), a opatří kvalifikovaným časovým razítkem. Kvalifikovaný certifikát, na kterém je založeno časové razítko, musí mít platnost nejméně 5 let od data ověření výsledku zeměměřické činnosti.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

2. V § 16 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) V případě, že geometrický plán byl vyhotoven v elektronické podobě, může fyzická osoba s úředním oprávněním vyhotovit jeho stejnopis v listinné podobě.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí

Čl. V

V § 8 odst. 2 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění zákona č. 173/2012 Sb., se slovo „záznamem¹⁰⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 10 zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna stavebního zákona

Čl. VI

V § 101 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 350/2012 Sb., se slova „příslušnému katastrálnímu úřadu k záznamu předkupního práva do katastru nemovitostí a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových“ nahrazují slovy „osobě oprávněné z předkupního práva a osobám, jejichž nemovitosti předkupní právo zatěžuje. Osoba oprávněná z předkupního práva podá neprodleně návrh na zápis předkupního práva do katastru nemovitostí“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Rusnok v. r.

258**ZÁKON**

ze dne 8. srpna 2013,

kterým se mění zákon č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

a číslo „1 000 000 000“ se nahrazuje číslem „1 500 000 000“.

Čl. I

V § 1 odst. 11 zákona č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, se číslo „270 000 000 000“ nahrazuje číslem „280 000 000 000“

Čl. II**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Němcová v. r.**Zeman v. r.****Rusnok v. r.**

259**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud rozhodl pod sp. zn. Pl. ÚS 13/12 dne 23. července 2013 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Jaroslava Fenyka, Jana Filipa, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Vladimíra Sládečka, Milady Tomkové a Michaely Židlické o návrhu Okresního soudu v Liberci na zrušení ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, za účasti 1. Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a 2. Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení

takto:

I. Ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, se ve slovech „a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů“ ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

II. Současně pozbývají platnosti ustanovení § 2 a příloha č. 2 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů, ve znění nařízení vlády č. 4/2012 Sb., dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

III. Návrh na zrušení zbývajících částí ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, se odmítá.

Odůvodnění

I.**Rekapitulace návrhu**

1. Návrhem podaným dne 24. dubna 2012 se navrhovatel domáhá zrušení ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a to pro rozpor s čl. 39 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

2. V návrhu rekapituluje, že vede pod sp. zn. 4 T 12/2012 trestní stíhání proti Miroslavě Feistauerové, a to pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku. Toho se podle obžaloby měla dopustit tím, že přechovávala ve vozidle v batohu čtyři plastové sáčky s celkem 3,25 g metamfetaminu (tzv. pervitinu) s obsahem účinné látky 1,9 g metamfetamin-base, i když metamfetamin je jako psychotropní látka uveden v příloze č. 5 k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy že neoprávněně pro vlastní potřebu přechovávala v množství větším než malém jinou psychotropní látku než psychotropní látku obsahující jakýkoli tetrahydrokanabinol, izomer nebo jeho stereochemickou variantu (THC). V daném případě je množství psychotropní látky kritériem, které rozhoduje o trestnosti činu. Toto množství je soud povinen zjišťovat podle předmětného zákonného

ustanovení z nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Navrhovatel dospěl k závěru, že předmětné zákonné ustanovení, jehož užití je v dané trestní věci rozhodné pro rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním pořádkem. Proto trestní stíhání přerušil a předložil věc Ústavnímu soudu.

3. Navrhovatel je toho názoru, že normou nižší právní síly, než je zákon, nelze stanovit mez, která zakládá trestnost činu. Pokud trestní zákoník zmocňuje vládu jako orgán moci výkonné k určení meze trestnosti podzákonou normou, je takové ustanovení zákona v rozporu se zásadou *nullo in crimine sine lege* vyjádřenou v čl. 39 Listiny. Nic nebránilo zákonodárci, aby současně se stanovením okruhu omamných a psychotropních látek v zákoně č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, stanovil i množství, které se považuje za větší než malé. Obdobná situace byla již v minulosti zákonodárcem řešena u stanovení hranice škody jako meze trestnosti majetkových trestných činů, když mj. rozpor s čl. 39 Listiny byl i jedním z důvodů, pro který byla zákonem č. 265/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, stanovena přímo v trestním zákoně výše škody jako kvalifikačního znaku majetkových trestných činů, do té doby stanovená nařízením vlády č. 464/1991 Sb., o stanovení nejnižší měsíční mzdy pro účely trestního zákona. Předchozí právní úprava, která určení množství omamné a psychotropní látky jako meze trestnosti ponechávala soudní praxi, byla podle navrhovatele souladnější s ústavním pořádkem [čl. 40 odst. 1 Listiny, jakož i čl. 90 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“)] než úprava, kdy tuto mez stanoví orgán moci výkonné. Dělbá moci vyplývající z ústavního pořádku dává zákonodárci kompetenci k vymezení mantinelů (v podobě zákonů), které jsou oprávněny vykládat pouze soudy. Rozhodování o mezích trestnosti jednání není a nemůže být v kompetenci orgánu moci výkonné.

II.

Rekapitulace vyjádření ostatních účastníků řízení

4. Ústavní soud vyzval ostatní účastníky řízení, aby se vyjádřili k návrhu.

5. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky k návrhu zrekapitulovala, že předmětné zákonné ustanovení bylo schváleno zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, který projednávala Poslanecká sněmovna v 5. volebním období jako sněmovní tisk č. 410. Návrh zákona byl schválen ve 3. čtení dne 11. listopadu 2008 (ze 152 přítomných poslanců hlasovalo 120 pro, 23 proti). Předmětné zákonné ustanovení bylo součástí původního vládního návrhu a při projednávání zůstalo nezměněno, přičemž v původním vládním návrhu šlo o ustanovení § 287 odst. 2. Důvodová zpráva zmocnění vlády k vydání nařízení vlády odůvodňovala potřebami praxe, kdy se jen velmi obtížně sjednocoval postup orgánů činných v přípravném řízení trestním (viz rozdílné tabulky v závazném pokynu policejního prezidenta č. 39/1998 a v pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 6/2000) a judikatury ohledně v zákoně stanoveného množství většího než malého u omamných a psychotropních látek a jedů, což mělo za následek nejednotnost v postupu orgánů činných v trestním řízení.

6. Ministr spravedlnosti ve svém vystoupení při projednávání návrhu zákona v 1. čtení v souvislosti s napadeným ustanovením uvedl: „Novinkou pak je i úprava drog v novém trestním zákoníku, kdy zde je snaha najít kompromis mezi příznivci liberálního pojetí a příznivci radikálnějšího, tvrdšího přístupu k držení a užívání drog. Chci konstatovat, že úprava, která je před vámi, je ve fázi držení drog v zásadě pouze zpřesněním již existující úpravy. Již dnes platí princip, že držení drogy v měřítku větším než malém je trestným činem a v menším než malém je přestupkem. Pouze není řečeno, kde je ta hranice. To je ten problém a to je to, co naše úprava přináší. Nařízení vlády, které navazuje na trestní zákoník, má jasně říci, kde je ta míra u jednotlivých typů látky tak, aby občané měli vyšší právní jistotu, věděli tedy, co je trestným činem a co je přestupkem, a orgány činné v trestním řízení také měly návod, jak postupovat. Takže z hlediska držení drogy, co je přestupek a co je trestný čin, se oproti současné úpravě nic nemění. To dělení je stejné, je zachován princip, ono slůvko „množství větší než“

malé‘ anebo ‚menší než malé‘, pouze se specifikuje u jednotlivých typů, co je tímto myšleno. A v případě držení drog, v případě, kdy je drženo množství větší než malé, kdy tedy se jedná o trestný čin, je rozlišeno do dvou podob skutkových podstat, tzv. měkké drogy, kdy se počítá s odnětím svobody až jeden rok, a ostatní drogy, kde se počítá se dvěma roky. Takže tady to rozlišení určité je, to je kvalitativní změna, nicméně konstatuji, že tato kvalitativní změna byla obsažena již v návrhu projednávaném před dvěma lety a tento návrh na půdě Poslanecké sněmovny prošel, takže zde nepřicházíme s výraznými úpravami, víceméně vycházíme z toho, co bylo projednáno již před dvěma roky“.

7. Vyjádření bylo uzavřeno konstatováním, že koncept, aby vláda svým nařízením stanovila, jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů, nebyl žádným z diskutujících poslanců zpochybněn a v této souvislosti nebyl podán žádný pozměňovací návrh.

8. Senát Parlamentu České republiky ve svém vyjádření k návrhu rovněž zrekapituloval, že předmětné zákonné ustanovení je součástí trestního zákoníku od jeho přijetí a dnem 9. února 2009 se spolu s ním stalo i platným, aniž bylo později nějak změněno. Ústavně-právní výbor doporučil Senátu schválit zákon ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Návrh trestního zákoníku (senátní tisk č. 11) ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou byl v ústavně stanovené lhůtě na 3. schůzi (7. funkční období) přijat usnesením č. 78 ze dne 8. ledna 2009, když v hlasování č. 4 ze 76 přítomných senátorů hlasovalo pro jeho schválení 74 senátorů, proti byl jeden a jeden z přítomných senátorů se hlasování zdržel.

9. Trestní zákoník byl Senátem většinově pozitivně hodnocen jako celek. Opakovaně byla v rozpravě k návrhu projevena obava, že vrácení návrhu trestního zákoníku pro dílčí požadavky by mohlo oddálit jeho přijetí o několik let, a proto jsou přijetí zákona obětovány i některé dílčí výhrady (nikoliv však v daném směru). Při projednávání návrhu trestního zákoníku nebyla zpochybněna zásada *nullum crimen sine lege* (zákonem je stanoven znak trestného jednání – nestačí malé množství omamné či psychotropní látky), ve smyslu vyloučení soudcovské libovůle a větší právní jistoty pro občana i zásady, že soudce je při rozhodování vázán zákonem („právem“). Při projednávání nebyla zpochybněna ani zásada, že sekundární normotvorba slouží toliko k provedení zákona, nikoliv k jeho doplnění (prováděcí nařízení vlády obsahuje pouze seznam více než stovky látek a jejich kritických dávek). Většinově tedy došlo ke ztotožnění s důvodovou zprávou vlády, která vyzdvihuje význam ustanovení k sjednocení postupu orgánů činných v trestním řízení a vybědnutí z nejistoty. Projednávání trestního zákoníku se přímo nedotklo zákonného zmocnění pro vládu ke stanovení kritických množství u omamných a psychotropních látek a přípravků je obsahujících. V rozpravě bylo ovšem možno zaznamenat vystoupení, které ve vztahu k „drogovým“ deliktům oceňuje použité specifikace (obecně i vyjádření množstevní).

10. Vyjádření bylo uzavřeno konstatováním, že Senát projednal předmětný návrh trestního zákoníku v mezích Ústavou dané kompetence a ústavně stanoveným způsobem a usnesl se k tomuto návrhu zákona souhlasně ve většinovém přesvědčení, že je v souladu s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky. Ponechal na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného zákonného ustanovení.

III.

Znění napadeného ustanovení

11. Předmětné zákonné ustanovení zní:

„Vláda nařízením stanoví, co se považuje za jedy ve smyslu § 283, 284 a 286 a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů.“

12. Toto zákonné ustanovení je s názvem „Společné ustanovení“ zařazeno do prvního dílu hlavy VII trestního zákoníku, pojednávající o trestných činech obecně nebezpečných. Předmětná kvan-

tifikace tak tvoří prvek skutkové podstaty trestných činů nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku, přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 trestního zákoníku a výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 trestního zákoníku.

13. V souladu s tímto zákonným ustanovením jsou hodnoty omamných látek, psychotropních látek a přípravků je obsahujících pro účely trestního zákoníku stanoveny v příloze 2 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Toto nařízení vlády bylo změněno nařízením vlády č. 4/2012 Sb., kterým ovšem nedošlo ke změnám tam stanovených hodnot, ale toliko k terminologickému upřesnění, resp. doplnění, a k doplnění hodnot u dalších látek.

IV. Aktivní legitimace

14. Ústavní soud se nejprve zabýval aktivní legitimací navrhovatele. Obecný soud je oprávněn podat návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení, dojde-li k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem (čl. 95 odst. 2 Ústavy, ve spojení s § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů). Obecný soud přitom není oprávněn domáhat se vyslovení nesouladu mezi nařízením vlády a ústavním pořádkem (usnesení ze dne 22. 9. 1993 sp. zn. Pl. ÚS 1/93, U 1/2 SbNU 197).

15. V posuzovaném případě nejde o samotnou aplikaci nařízení vlády, ale o aplikaci ustanovení zákona, který k vydání podzákonného předpisu zmocňuje, a v důsledku toho nařizuje jeho aplikaci. Obecný soud je pak v režimu čl. 95 odst. 2 Ústavy nepochybně oprávněn k předložení otázky, zda je zákonodárce oprávněn to, co má být podle názoru obecného soudu předmětem zákona a co má obecný soud v jeho konkrétním případě aplikovat, přenést na vládu.

16. Obecný soud je v posuzovaném případě povinen rozhodovat o obžalobě, v níž jde podle skutkové věty o přechovávání psychotropní látky uvedené v příloze 5 k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to v množství větším než malém. Stanovení množství většího než malého u psychotropních látek je pak zákonodárcem vyhrazeno právě nařízením vlády. Proto je obecný soud aktivně legitimován k podání návrhu v této věci. Právě proto, že je ovšem obecný soud povinen aplikovat dané zákonné ustanovení jen ve vztahu k zákonnému znaku množství většího než malého, je v řízení o kontrole norem aktivně legitimován jen k návrhu na zrušení té části předmětného ustanovení, která se toho týká. Ve zbytku byl tedy návrh odmítnut z důvodu podle § 43 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 77/1998 Sb.

V. Konformita přijetí zákonného ustanovení

17. Ze sněmovního tisku č. 410 Ústavní soud zjistil, že předmětné zákonné ustanovení bylo obsaženo ve vládním návrhu trestního zákoníku (tehdy jako § 287 odst. 2), který byl poslancům rozeslán dne 25. února 2008. Návrh zákona včetně předmětného zákonného ustanovení byl schválen na 42. schůzi pátého období Poslanecké sněmovny dne 11. listopadu 2008, kdy pro něj hlasovalo 120 ze 152 přítomných poslanců.

18. Z tisku 11 bylo zjištěno, že Senát obdržel návrh zákona dne 12. prosince 2008. K jeho schválení došlo na třetí schůzi sedmého funkčního období dne 8. ledna 2009, kdy pro něj hlasovalo 74 ze 76 přítomných senátorů.

19. Prezident přijatý návrh zákona podepsal 27. ledna 2009. Zákon byl vyhlášen v částce 11 Sbírky zákonů dne 9. února 2009.

20. Ústavní soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že napadené zákonné ustanovení bylo přijato coby zákon ústavně konformním způsobem.

VI.

Ústavní východiska

21. Normotvorná kompetence prostřednictvím vládních nařízení je samostatnou nařizovací pravomocí podle čl. 78 Ústavy. V takovém případě je vláda oprávněna vydávat nařízení k provedení zákona a v jeho mezích a nepotřebuje k tomu žádné zvláštní zmocnění parlamentu. Ovšem v souladu se zásadami demokratického právního státu je možné i výslovné zmocnění vlády k vydání nařízení. V takových případech platí ústavní podmínka, že rámcové upřesnění takového zmocnění musí být přímo v zákoně [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 19/93 ze dne 21. 12. 1993 (N 1/1 SbNU 1; 14/1994 Sb.)]. Pokud se s vydáním nařízení vlády nepočítá, zákon mlčí (což však nemusí znamenat, že nelze k provedení zákona a v jeho mezích nařízení vlády vydat). V každém případě nařízení vlády nemůže vybočit ze zákonných mezí – nemůže být *praeter legem* – a musí se držet v mezích zákona, které jsou buď vymezeny výslovně anebo vyplývají ze smyslu a účelu zákona [nález sp. zn. Pl. ÚS 43/97 ze dne 29. 4. 1998 (N 48/10 SbNU 319; 119/1998 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 45/2000 ze dne 14. 2. 2001 (N 30/21 SbNU 261; 96/2001 Sb.)]. Zcela volnou úvahu exekutiva nikdy nemá i proto, že je vždy omezena Ústavou, mezinárodními smlouvami a obecnými právními principy [nález sp. zn. Pl. ÚS 17/95 ze dne 25. 10. 1995 (N 67/4 SbNU 157; 271/1995 Sb.)].

22. Přísluší-li normotvorná pravomoc jinému orgánu, tak vláda není oprávněna k jejímu výkonu na podkladě čl. 78 Ústavy [nález sp. zn. Pl. ÚS 50/04 ze dne 8. 3. 2006 (N 50/40 SbNU 443; 154/2006 Sb.)]. Jedná se o klíčovou otázku dělby moci mezi mocí legislativní a exekutivní v oblasti normotvorné. Ani zákonodárce formou obyčejných zákonů tuto pravomoc nevytváří. Principu dělby moci naopak odpovídá, že ústavní rozhraničení pravomoci stanoví limity jak orgánům moci výkonné, tak moci zákonodárné [nález sp. zn. Pl. ÚS 52/03 ze dne 20. 10. 2004 (N 152/35 SbNU 117; 568/2004 Sb.)]. Z pojmu právního státu, jenž nachází své ústavní zakotvení v čl. 1 Ústavy, vyplývá totiž princip, že ani zákonodárce ani exekutiva nemohou s formami práva, tj. s prameny práva, nakládat libovolně, nýbrž se musí řídit hledisky ústavodárce, jakož i hledisky dalšími, zejména transparentnosti, přístupnosti a jasnosti [nález sp. zn. Pl. ÚS 24/99 ze dne 23. 5. 2000 (N 73/18 SbNU 135; 167/2000 Sb.)].

23. Uvedené zásadní stanovisko přitom rozhodně není v tuzemském konstitucionalismu ničím novým. Již v počátcích budování demokratické republiky v tuzemsku bylo konstatováno, že zákonodárný akt obsahující vpravdě delegaci zákonodárné moci na vládu by měnil ústavní listinu tím, že by k ní připojil dosud neobsaženou výhradu, že moc zákonodárnou vykonává Národní shromáždění jen potud, pokud ji nedelegovalo na vládu (srov. nález Ústavního soudu Československé republiky č. j. úst. 120/22-2/10 ze dne 7. listopadu 1922 in: Úřední list republiky Československé 1922: 284, 5605–5608).

24. Z toho tedy plyne, že ústavní vymezení odvozené normotvorby exekutivy musí být vydáno oprávněným subjektem, nemůže zasahovat do věcí vyhrazených zákonu a musí být zřejmá vůle zákonodárce k úpravě nad zákonný standard, musí být tedy otevřen prostor pro sféru nařízení. Nařízení vlády tedy podobně jako jiný podzákonný předpis může toliko podrobněji konkretizovat problematiku upravenou v základních rysech již samotným zákonem [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 45/2000 ze dne 14. 2. 2001 (N 30/21 SbNU 261; 96/2001 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 5/01 ze dne 16. 10. 2001 (N 149/24 SbNU 79; 410/2001 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 3/95 ze dne 11. 10. 1995 (N 59/4 SbNU 91; 265/1995 Sb.) aj.].

VII. Závěry

25. Ústavní soud vnímá rozdíl ve vyjádření zásady *nullum crimen sine lege* v čl. 7 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), který evidentně našel výraz nejen ve formálně benevolentním přístupu Evropského soudu pro lidská práva v otázce, co vše lze považovat za zákon, ale v posuzovaném případě i ve vyjádření Senátu Parlamentu České republiky. Ten totiž očividně termíny zákon a právo směřuje. Ostatně v návaznosti na vlastní právní úpravu, resp. její absenci, lze vysledovat v dané oblasti ve státech Rady Evropy různá legislativní řešení.

26. Ústavní soud ovšem i při vázanosti Úmluvou je povinen dávat přednost úpravě základních práv a svobod v jejich tuzemském pojetí, pakliže poskytují vyšší standard ochrany. *Nota bene*, pokud tím má být reflektována úprava Ústavy samotné (srov. též rozhodnutí německého Spolkového ústavního soudu sp. zn. 2 BvR 2236/04 ze dne 18. července 2005).

27. Mezi hledisky ústavního vymezení odvozené normotvorby exekutivy figuruje i zákaz sahovat do věcí vyhrazených zákonu, jak bylo vyloženo výše. Ústavní soud přitom v minulosti v souvislosti s právní úpravou jiné oblasti vyložil, že nelze připustit, aby se sféra ochrany základních práv a svobod dostala pod pravomoc moci výkonné, která k tomu není oprávněna [nálezný sp. zn. Pl. ÚS 35/95 ze dne 10. 7. 1996 (N 64/5 SbNU 487; 206/1996 Sb.)]. Vymezení, které jednání je trestným činem, je podle čl. 39 Listiny svěřeno toliko zákonu, k jehož vydání je podle čl. 15, čl. 41 odst. 1, čl. 45–48 Ústavy kompetentní toliko Parlament. Směšování pojmů zákon a právo, jež bylo zmíněno výše, je tedy v podmínkách České republiky v oblasti základních práv a svobod vyloučeno.

28. Právě s ohledem na to, že ústavodárce svěřil kompetenci k vymezení skutkové podstaty trestného činu výhradně zákonu, vyloučil tím v jiných případech možnou a žádoucí sekundární úpravu věcí nepředvídatelných v momentu přijetí zákona, podléhajících častým změnám, podrobnostem zejména technicistního charakteru, kdy zákonný základ může obsahovat jen to nejpodstatnější (srov. Vopálka, V. *Prameny správního práva*, in: Hendrych, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 70). Ostatně část právních teoretiků ani podzákoné normy mezi prameny trestního práva neuvádí (Jelínek, J. a kol. *Trestní právo hmotné*. 2. vydání. Praha 2010, s. 37–43; Fryšták, M., Prouza, D., Žatecká, E., Heinz, R., Galát, M. *Trestní právo hmotné – obecná část*. Ostrava 2008, s. 12–15; Chmelík, J. a kol. *Trestní právo hmotné. Obecná část*. Praha 2009, s. 31–33). V dané situaci by tak daná úprava nařízením vlády byla ještě akceptovatelná, kdyby pro tuzemské adresáty právních norem takto byla zpřehledňována či více zpřístupňována mezinárodní úprava, kterou je Česká republika ve smyslu čl. 1 odst. 2 a čl. 10 Ústavy vázána, anebo se jednalo o konkretizaci zákonné normy upravující danou problematiku alespoň v základních rysech. O to tu ale nejde. Z mezinárodních závazků plyne široké uvážení co do hranice množství legálně držené látky [čl. 3 odst. 2, čl. 4 písm. a), čl. 5 odst. 3 a čl. 7 písm. b) Úmluvy o psychotropních látkách – vyhlášené pod č. 62/1989 Sb., čl. 33 Jednotné úmluvy o omamných látkách – vyhlášené pod č. 47/1965 Sb., čl. 3 odst. 1 písm. c) bod ii) Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami – vyhlášené pod č. 462/1991 Sb.]. Předmětné „zmocňovací“ ustanovení přitom nestanoví vůbec žádná kritéria, a proto vláda na jeho základě nic nekonkretizuje, ale skutkové podstaty přímo doplňuje.

29. Považoval-li proto zákonodárce za podstatné přesně definovat, jaké je pro účely právní kvalifikace skutkových podstat trestných činů množství větší než malé u psychotropních látek, aniž by to jako doposud ponechal k posouzení s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu obecným soudům [srov. též nálezný sp. zn. Pl. ÚS 24/04 ze dne 28. 6. 2005 (N 130/37 SbNU 641; 327/2005 Sb.)], pak tak mohl učinit toliko formou zákona. Je přitom nerozhodné, zda se právně-teoreticky jedná o obligatorní či fakultativní znak skutkové podstaty trestného činu, protože se v každém případě jedná o znak, který je podmínkou trestnosti.

30. Podle důvodové zprávy bylo přijetí předmětného zákonného ustanovení odůvodněno potřebami praxe, konkrétně velmi obtížným sjednocováním postupu orgánů činných v přípravném řízení

trestním (kdy policejní prezident a nejvyšší státní zástupce vydali vlastní závazné tabulky) a judikatury ohledně v zákoně stanoveného množství většího než malého u omamných a psychotropních látek a jedů, s následkem nejednotného postupu orgánů činných v trestním řízení (tisk 5. volebního období Poslanecké sněmovny č. 410). To ve svém vystoupení před Poslaneckou sněmovnou jinými slovy zdůraznil ministr spravedlnosti, jak bylo uvedeno výše.

31. V historickém srovnání je proto možné připomenout, že podobné okolnosti vedly k přijetí čl. I části A bodu 53 a čl. IV bodu 2 zákona č. 175/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon. Těmi byla do právního řádu zavedena konstrukce, podle níž vyšší nejnižší měsíční mzdy coby kvalifikačního kritéria pro majetkové trestné činy stanoví vláda, jak na to upozorňuje návrhovátelem. Toto řešení bylo na jedné straně zdůvodněno tím, že trestní zákon neuváděl hranice kvalifikačních znaků u majetkových trestných činů pevnými částkami a používal termínů větší škoda, větší rozsah, značná škoda nebo značný rozsah nebo škoda velkého rozsahu a tyto pojmy byly vyloženy judikaturou, která se v závislosti na změně společenských podmínek neměnila, což vedlo s postupujícími změnami cenových hladin k faktickému zotřívání trestní represe. Na druhou stranu bylo toto řešení paradoxně míněno podle důvodové zprávy jako dočasné. Bylo považováno za účelné zmocnit federální vládu k vyhlášení částky nejnižší měsíční mzdy do doby, než bude tato otázka upravena podrobněji pracovními předpisy (tisk 5. volebního období Federálního shromáždění Československé socialistické republiky č. 325).

32. Následně byla uvedená koncepce „zmocňovací“ (nikoliv odkazovací) normy opuštěna zákonem č. 265/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Podle důvodové zprávy k němu praxe ukázala, že se nesplnil předpoklad, že pomocí zmocnění k vydávání vládního nařízení bude pružněji reagováno na inflační vývoj. Přiměřeně totéž lze namítat i vůči stávajícímu řešení posuzované problematiky. Navíc proti úpravě, kdy rozhodná částka pro stanovení výše škod, které určují hranici trestní odpovědnosti u majetkových trestných činů i nejčastější kvalifikační okolnosti u těchto trestných činů spočívající ve výši škody, mělo být namítáno, že vláda jako orgán moci výkonné zde má mimořádně důležitou pravomoc, která je v rozporu s čl. 39 Listiny [tisk 3. volebního období Poslanecké sněmovny č. 785 – k bodu 33 (§ 89 odst. 11) části druhé, čl. IV], a právě proto byly hranice výše jednotlivých škod stanoveny přímo zákonem.

33. V případě přijetí trestního zákoníku důvodová zpráva na jedné straně k úpravě kvalifikačních okolností výše škody konstatovala toliko to, že jsou „ve společných ustanoveních vykládány stejným způsobem, jak je vykládá platný trestní zákon a přistupuje k nim judikatura“. Tím tedy konkludentně přejala i důvody, které k dané úpravě vedly skrze kritiku úpravy předchozí „zmocňovací“ normy. Současně ovšem na straně druhé se při zdůvodnění napadené právní úpravy přidržela výše uvedeného prakticko-technicistního přístupu, bez ústavněprávního přesahu. Přitom z úřední činnosti je Ústavnímu soudu dostatečně známo, že se za dobu trvání předchozí právní úpravy stala rozhodovací činnost obecných soudů v dané oblasti zásadně předvídatelnou. A nejedná se přitom v oblasti trestního práva o výjimku. Podobné to je či bylo i v případě kvalifikace lehké a těžké újmy na zdraví či kvalifikace stavu vylučujícího způsobitost, který si někdo přivodil vlivem návykové látky, apod.

34. Napadená úprava přitom ani zcela nenaplnuje zásadu, podle které musí být zákon, na který odkazuje čl. 39 Listiny, formulován s dostatečnou mírou určitosti pro své adresáty (*lex certa*). Jak dokládá aplikační praxe, nová úprava, tak jako ta minulá, potřebuje následné dotvoření skrze výklad provedený mocí soudní při rozhodování o konkrétních případech (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 830/2010 ze dne 13. 10. 2010, usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 1003/2012 ze dne 27. 2. 2013 aj.). Derogací tak znovu mohou nabýt významu dřívější judikáty přiměřeně definující malé a větší než malé množství psychotropní látky [srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz 142/2000 ze dne 12. 7. 2000 (in: Právní rozhledy, 2000, č. 10, 469), rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 2 Tz 203/99 ze dne 16. 2. 2000 (in: Soudní judikatura, 2000, č. 5, IV-13), rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tz 56/2001 ze dne 19. 4. 2001 aj.], případně pro ranou fázi přípravného řízení i orientační tabulky orgánů veřejné žaloby, tak jak byly vymezeny např. v příloze 2 již zrušeného pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 1/2008 ze dne 29. ledna 2008. Z ústavněprávního hlediska proto není

zapotřebí přijetí nové právní úpravy, ledaže k ní bude chtít zákonodárce přistoupit v souladu se zde vyloženými principy.

35. Ze shora vyložených důvodů dospěl Ústavní soud k závěru, že je ustanovení § 289 odst. 2 trestního zákoníku ve slovech „a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů“ v rozporu s čl. 39 Listiny, ve spojení s čl. 78 Ústavy, a proto je podle § 70 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 48/2002 Sb., zrušil. Protože neshledal relevantní důvod pro odklad derogace, tak rozhodl o zrušení dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů. Současně bylo v souladu s ustanovením § 70 odst. 3 zákona o Ústavním soudu vysloveno, že nařízení vlády č. 467/2009 Sb., ve znění nařízení vlády č. 4/2012 Sb., pozbývá platnost v ustanoveních, která byla vydána na základě zrušené části napadeného zákonného ustanovení [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 5/94 ze dne 30. 11. 1994 (N 59/2 SbNU 155; 8/1995 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 3/95 ze dne 11. 10. 1995 (N 59/4 SbNU 91; 265/1995 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 42/2000 ze dne 24. 1. 2001 (N 16/21 SbNU 113; 64/2001 Sb.)].

36. Na intertemporální účinky přijatého nálezu je nutné nahlížet tak, že se odvíjejí *ex nunc*, tj. teprve ode dne, v němž bude nález vyhlášen ve Sbírce zákonů. Nosné důvody tohoto nálezu lze uplatnit proto pouze *pro futuro* (do budoucna), nikoli pro rozhodování soudu o skutečích, k nimž došlo za trvání napadené právní úpravy [srov. stanovisko pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 31/10 ze dne 14. 12. 2010 (ST 31/59 SbNU 607; 426/2010 Sb.) aj.]. Opačný přístup ve vztahu k zahájeným, ale i již ukončeným případům by totiž nevedl ve vztahu k účastníkům řízení v rozporu se smyslem tohoto nálezu (srov. nález sp. zn. II. ÚS 2371/11 ze dne 18. 9. 2012, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>) k vyšší míře právní jistoty. Kvůli rozdílům mezi shora citovanou ustálenou přísnější rozhodovací činností obecných soudů a mírnějším řešením zvoleným vládou díky napadenému zmocňovacímu zákonnému ustanovení, a to rozdílům postrádajícím jakékoliv racionální ústavněprávní zdůvodnění, proto není materiální, a tím ani formální důvod pro případný postup podle § 71 odst. 1 zákona o Ústavním soudu.

37. Od ústního jednání nebylo možné očekávat další objasnění věci. Mimoto navrhovatel a Senát výslovně souhlasili s upuštěním od ústního jednání. Proto bylo upuštěno od ústního jednání podle § 44 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k rozhodnutí pléna soudci Vladimír Kůrka a Jan Musil a k jeho odůvodnění soudci Jan Filip a Ivana Janů.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2013 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávkovo-knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Čeb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice:** Ing. Kučerík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevídování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.